



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11593/2023
25.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужље АА из ... чији је пуномоћник Сања Николић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Сава Грујић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Милосављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 394/17 од 07.06.2019. године, која је исправљена решењем Гж 394/17 од 20.12.2021. године, и допуњена решењем Гж 394/17 од 15.06.2022. године, у седници већа одржаној 25.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 394/17 од 07.06.2019. године, која је исправљена решењем Гж 394/17 од 20.12.2021. године и допуњена решењем Гж 394/17 од 15.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 38640/13 од 01.04.2016. године, обавезан је тужени ВВ да на име накнаде штете због нестручно и неквалитетно изведених радова на кући тужиље у улици ... број .. у Београду исплати износ од 513.360,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.10.2009. године па до исплате (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиље у односу на првотуженог ББ из ..., којим је тражено да се првотужени солидарно са друготуженим обавезе да на име накнаде штете због нестручно и неквалитетно изведених радова на кући тужиље у улици ... број .. у Београду исплати износ од 513.360,00 динара са законском затезном каматом од 29.10.2009. године до исплате, као неоснован (став други изреке). Обавезан је друготужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 289.179,00 динара (став трећи изреке). Обавезана је тужиља да првотуженом на име трошкова парничног поступка исплати 93.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2016. године до исплате (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 394/17 од 07.06.2019. године, која је исправљена решењем Гж 394/17 од 20.12.2021. године потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П 38640/13 од 01.04.2016. године у ставу другом и четвртном

изреке, а жалба тужиле одбијена као неоснована (став први изреке). Преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П 38640/13 од 01.04.2016. године у ставу првом изреке, тако што је обавезан тужени ВВ из ... да тужилци АА из ..., сада на раду у Шведској, на име дуга исплати износ од 430.156,44 динара са законском затезном каматом од 29.10.2009. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиле за износ од још 83.203,56 динара до износа од 513.360,00 динара са законском затезном каматом од 29.10.2009. године, као неоснован (став други изреке). Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 38640/13 од 01.04.2016. године, тако што је обавезан тужени да тужилци на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 148.903,00 динара (став трећи изреке). Обавезана је тужилца да туженом ВВ на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 11.228,00 динара са законском затезном каматом од 07.09.2019. године до исплате (став четврти изреке). Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка (став пети изреке).

Допунским решењем Апелационог суда у Београду Гж 394/17 од 15.06.2022. године обавезана је тужилца да туженом на име накнаде трошкова поступка по жалби исплати износ од 28.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија друготуженог није основана.

У поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилца је у септембру 2007. године са туженим ВВ постигла усмени договор о извођењу радова на њеној кући у улици ... број .. у ..., и то малтерисање куће, фасадерске радове, бојење стубова и постављање солбанки, а накнадно је договорено постављање керамичких плочица на прилазу у гаражу, на две терасе и на великом балкону. Договор је био да тужилца набави сав материјал за ове радове. У вези са набавком материјала за фасаду, тужилца се консултовала са туженим, па је он препоручио туженог ББ, иначе свог брата од тетке који има своју грађевинску фирму. Тужени ББ је тужилци, с обзиром на захтеве која је имала, препоручио произвођача материјала за фасаду „Rain-Main Со“. Утврдио је потребну количину и наручио материјал за тужилцу. За ово његово ангажовање није била уговорена било каква накнада. Преко овог туженог поручене су и мермерне солбанке. Материјал за фасаду је доведен на градилиште од стране произвођача „Rain-Main Со“, а тужилца је потписала отпремницу и платила купопродајну цену за тај материјал. Приликом извођења радова тужени ВВ је приметио да материјал има другачији мирис од уобичајеног мириса материјала, који је до тада употребљавао на другим објектима и да се разликује у тежини, али о томе није обавестио тужилцу. Тужилца је туженом ВВ исплатила уговорену накнаду за изведене радове.

Тужила живи у Шведској, па када је у пролеће следеће године дошла у земљу приметила је да се фасада љуспа и осипа, као и боја на стубовима, да солбанке нису добро постављене, о чему је обавестила туженог ВВ и позвала га да недостатке отклони. Тада су оба тужена отишла код произвођача материјала за фасаду „Rain-Main Со“ како би рекламирали материјал за фасаду. Тврдећи да употребљени материјал за фасаду није њихов, „Rain-Main Со“ није уважио рекламацију и испоручио нов материјал са којим би тужени ВВ извео радове, па он није отклонио пријављене недостатке. Тужила је покренула поступак за обезбеђење доказа, у ком поступку је судски вештак грађевинске струке констатовао да су на фасадним површинама видни трагови звездастих рисева и делимично плитких напрлина површинских слојева малтера фасаде, тако да постоје нијансиране флеке од удара и слива атмосферилија и местимично љуспања фасадних површина. Вертикални стубови на обе етаже имају нијансе од удара ветра и кише и видљив је опадајући бели прах на подовима. Ово по мишљењу вештака указује на нестручну и аљкаву обраду фасаде и захтева нову обраду фасаде и стубова у целости којих има 27. Прегледом мермерних собанки делимично се уочава контра пад са спољне стране према опсегу крила тако да атмосферилије које падну на површину солбанке сливају се испод доњег фенстера прозора, те продиру у просторије. Неквалитетних мермерних солбанки је 15 метара. Оне се морају odstrанити и заменити новим. Подне плочице су такође неадекватно и нестручно урађене, тако да су местимично изведене пресфуге, а местимично развучене са фуговањем па између и развучених фуга избија флекавост црне загасите боје. Местимично су изведени контрападови према фасади уместо према спољном одливу подних површина према олуцима. Неопходна је комплетна санација на свим површинама на етажама. Укупна вредност нужних радова ради отклањања уочених недостатака је 559.232,00 динара.

Потом је тужила ангажовала фирму „Rain-Main Со“ да изведе радове на отклањању недостатака на својој кући. Дана 22.09.2009. године закључила је уговор о извођењу фасадерских радова којим се извођач обавезао да изврши фасадерске радове на кући и додатне радове скидање и поновно нивелисање спољних гранитних плоча око прозора и врата, стругање и бојење стубова испод и на терсама, фарбање лима око терасе и скидање и монтирање олука. Предвиђено је плаћање одмах по обрачуну. По рачунима извођача од 10.10.2009. године који гласе на тужилу, цена материјала за фасаду износи 230.737,30 динара, цена радова 190.492,00 динара и то израда фасаде 180.792,00 динара, наношење фасадне боје на стубове 5.500,00 динара, уградња солбанака на прозоре 4.200,00 динара. Мермерне солбанке тужила је набавила од Друштва „Морава Мермер“ 6,2 метра и платила их је 29.09.2009. године 14.641,44 динара. Тужила је извршила плаћање по испостављеним рачунима. Према налазу вештака од 08.08.2014. године квалитет изведених радова на објекту је просечан и задовољава уобичајене нормативе, зидови су равни и на њих је нанет фасадни слој, подови на тераси и спрату и испред гараже у приземљу су просечно урађени, имају пад за одводњу воде у поље, солбанци задовољавају прописе по питању квалитета материјала и начину уградње и имају пад за одводњу воде у поље, стубови су обојени на задовољавајући начин. На лицу места постоји 9 стубова, а не 27, а према приложеном рачуну набављено је 6,2 дужних метара собанки. Нове керамичке плочице постављене су на две бочне терасе и то тако што су залепљене преко постојећих плочица. У приземљу на великој наткривеној тераси плочице нису мењане, урађене су просечно квалитетно, али им није иста калибража, односно нису истих димензија, што је узрок томе да су фуге различите ширине и изгледа. Како нови слој плочица

постављен паралелно са постојећим обзиром да је у поступку обезбеђења доказа наведено да не постоји добар контра пад с обзиром да оваквим постављањем нових плочица и под претпоставком да су постојали проблеми у паду ништа не би било решено. Напротив, наступа погоршање јер је мањи размак између врата и нивоа плочица и већа могућност да влага уђе у кућу. Око солбанки нема оштећења, а око целе браварије се види да се ради о старом гиту, осим на ћошку где се види друга нијанса гита што значи да стари гит није скидан, а што даље указује на могућност да старе солбанке нису ни вађене при чему није могао да се са сигурношћу о томе изјасни. Материјал за фасаду може бити другачијег мириса због тога што када је материјал употребљаван и када дође до мешања материјала.

На основу овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је након одржане расправе је делимично потврдио пресуду првостепеног суда, а делимично је преиначио.

По становишту Врховног суда, другостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Одредбом члана 600. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да се уговором о делу посленик обавезује да обави одређени посао као што је израда или оправка неке ствари или извршење неког физичког или интелектуалног рада, а наручилац се обавезује да му за то плати накнаду.

Одредбом члана 606. став 1. тог закона прописано да је посленик дужан да скрене пажњу наручиоцу на недостатке материјала, које му је наручилац предао, а које је приметио или је морао приметити, иначе ће одговорати за штету.

Одредбом члана 615. истог Закона прописано је да ако се доцније покаже неки недостатак који се није могао уочити обичним прегледом, наручилац се ипак може позвати на њега под условом да о њему обавести посленика што пре, а најдуже у року од месец дана од његовог откривања (став 1.). Истеком две године до пријема обављеног посла наручилац се више не може позивати на недостатке (став 2.).

Одредбом члана 620. Закона о облигационим односима прописано је да када извршени посао има недостатак због кога дело није неупотребљиво, односно када посао није извршен у супротности са изричитим условима уговора, наручилац је дужан допустити посленику да отклони недостатак (став 1.). Наручилац може одредити посленику примерен рок за отклањање недостатка (став 2.). Ако посленик не отклони недостатак до истека рока наручилац може по свом избору извршити отклањање недостатка на рачун посленика или снизити накнаду или раскинути уговор (став 3.). У сваком случају има право на накнаду штете (став 5.).

Врховни суд је имао у виду да ревидент у наводима ревизије побија пресуду и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је у конкретном случају то дозвољено одредбом члана 407. став 2. ЗПП, али је сматра да је другостепени суд правилном оценом доказа утврдио одлучне чињенице и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право.

Одговорност друготуженог, као посленика за недостатке на фасади куће, заснива се на одредби члана 606. став 1. Закона о облигационом односима, јер је, како је несумњиво утврђено приметио недостатке у боји и тежини материјала, што је указивало да је материјал употребљаван или мешан са неким другим, али тужиљу о уоченом недостатку није обавестио, па је дужан да јој надокнади претрпљену штету.

Тужиља је туженом благовремено пријавила уочене недостатке, али их он није, насупрот наводима ревизије отклонио, (јер Rain-Main Со.није хтео да испоручи нови материјал), па је она имала право у складу са чланом 620. став 3. ЗОО да изврши отклањање недостатка на рачун посленика. Тужиља је, како правилно утврђује другостепени суд, платила ради отклањања недостатака укупно 430.156,44 динара и то материјал за солбанке 14.641,44 динара, материјал за фасаду 230.737,00 динара, накнаду за извођење фасадерских радова 180.792,00 динара, наношење фасадне боје на стубове (9x250,00 динара) 2.250,00 динара, уградња солбанака на прозоре (6.2x280,00) 1.736,00 динара, па су у том делу наводи из ревизије неосновани.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у изреци применом члана 414.ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**